

AmsterDAMN

- side 6, 7, 8 og 9

readmeflørten er tilbake!

- side 19

readme er utgitt med støtte fra abakus linjeforening ved ntnu. avisa er gratis og blir i hovedsak lest av studenter ved data og komtek.

13. årgang nr. 2, 2011

REDAKSJON

ANSVARLIG REDAKTØR
jean niklas l'orange

SEKRETØS
jørund børge fagerjord

LAYOUT
jørgen grimnes

ØKONOMI
tomas albertsen fagerbekk

ILLUSTRASJON
annette haugsdal

WEB
jean niklas l'orange

JOURNALISTER
tomas albertsen fagerbekk
einar johan trøan sømåen
jørgen kjeldstad grimnes
øyvind stette haarberg
jørund børge fagerjord
johanne birgitte linde
odd magnus trondrud
anders wold eldhuset
even bruvi frøyen
christian jonassen
magic mushroom
merethe heggset
andreas hagen
martin juell

KONTAKT

E-POST
readme@abakus.no

ADRESSE
readme, abakus
sem sælandsvei 7-9
7491 trondheim

NETTUTGAVE
<http://readme.abakus.no>

Duke Nukem 3D

side 4 og 5: spilltest

UKA - karakterdreperen

side 10: artikkel

Reisebrev fra Nord-Korea

side 22: konkurranse

Leder

jean niklas l'orange

I denne utgaven møter du på to gamle artikkelutgaver vi ikke har sett på en god stund: readmeflørten og Retro Games. readmeflørten har kommet for å (forhåpentligvis?) bli, mens Retro Games bare tar turen innom mens vi venter på nye spill å teste. For å hedre den 14 år lange ventetiden på Duke Nukem Forever, inneholder selvfølgelig Retro Games Duke Nukem 3D - en sann klassiker alle og enhver burde ha spilt.

Ellers har vi reisebrev fra både Oslo og Amsterdam, og forhåpentligvis et snart fra Nord-Korea (Se side 22). Det litt unike med disse reisebrevene er at det er ingen som faktisk studerer der, eller var på en lengre reise dit. Dessuten er de alle gjort av readme-journalister.

Men readme inneholder ikke bare gamle spalter og reisebrev fra nært og fjernt. Vi har også testet ut fising i Trondheimsfjorden, vi studerer karakterene fra semestre der det har vært UKA og vi fortsetter med å fortelle om berømte feiloppfattelser. For den litt mer faginteresserte har vi skrellet løken og skrevet om Tor og Skip Lists. Og som alltid inneholder S&N de interessante hendelsene alle snakker om.

Fullfarge, flørt og "ferie". Det er akkurat dette denne utgaven av readme inneholder. Forundret over at det plutselig ble fullfarge i readme? Hvilken kjekk kropp står på side 19? Og hvorfor er det et bilde fra Amsterdam på forsiden av utgaven?

Jean Niklas L'orange
Redaktøren

Som du kanskje la merke til i forrige utgave kom readme ut i fullfarge, uten at det ble skrevet noe om det. Det virker veldig merkelig å ikke skrive noe om en såpass stor forandring, så la meg forklare hva som skjedde. Vi ble ferdige med avisa, og sendte den inn til trykk. Etter diverse antakelser regnet med å få råd til 12 sider i farge, men etter noe om og men, og en hyggelig prat med NTNU-trykk fant vi ut at vi kunne få til 24 sider med farge. Problemet da var at vi allerede hadde sendt inn avisa i trykken, og det ville tatt unødig mye tid å skrive en tekst om saken og sette layout på det. Ikke nødvendigvis mye arbeid, men det å skrive en ny artikkel og se på enda en prøvetrykk fører til at mye tid forsvinner.

I denne utgaven kan jeg glede dere over at den etterlyste readmeflørten er tilbake – og her er det kjekt med farger og gode fotografer! Vi trenger selvfølgelig flere kropp, så hvis du kjenner en person som har lyst til å være flørt, har talentet og/eller kroppen til det, send readme@abakus.no en mail. ;)

Vi hadde problemer med å finne reisebrev til denne utgavens readme. Heldigvis vet redaksjonen råd: Hvorfor ikke bare sende en av våre journalister til et tilfeldig land og be han sende reisebrev derfra? Magic Mushroom tar selvfølgelig på seg jobben, og får vite hvor han skal dra en time før boarding. Med en ryggsekk får han med seg det meste som han må ha, men husly er vel kanskje litt for mye å be om?

Min tid som Redaktør er snart over, men readme består, og både den deriverte og dobbeltderiverte av "kvalitet per tid"-funksjonen til readme ser ut til å øke. Hva som enn kommer i neste utgave kan dere bare gruble over! (Og ja, funksjonen er godt definert for alle verdier av t (tid))

DUKE NUKEM 3D

Før Master Chief, Soap MacTavish og Gordon Freeman, fantes det en spillhelt som virkelig hentet røttene sine fra 80-tallet, en spillhelt som deler verden inn i 2: pussies og Duke Nukem.

tekst: einar johan trøan sømåen

Det siste vi så av Duke Nukem var hans seier over Rigelatinerne i Duke Nukem 2, og siden da har Duke hatt en liten ferie, men akk, selv de som "egenhendig redder jorden (igjen)" får ikke ta evig ferie, Duke får nemlig høre at Los Angeles angripes. Og, som seg hør og bør hopper Duke Nukem inn i rollen som verdensbergt nok en gang. Eller, i hans egne ord: "What's the problem with all these aliens attacking earth anyway? How many alien races have got to get their asses kicked?"

Hmm, I don't have time to play with myself.

Spillet fører oss så gjennom Los Angeles gater, hvor øglemennene florerer, og politiet har blitt til griser, men stripperene er fortsatt på jobb. Det er duket for et spill som absolutt ikke tar seg selv useriøst i det hele tatt.

Your face, your ass what's the difference

Siden forrige gang vi så Duke Nukem, har figuren gått igjennom noen forandringer, primært har han fått barskheten skrudd opp til 11, og blitt vesentlig mer pratsom. Vi har dermed en figur som lurer av seg

oneliners som "I'm gonna rip your head off, and shit down your neck", mens han fyrer av det han måtte føle for fra et rimelig drøyt arsenal av våpen. Og våpenarsenalet ER spesielt, vi har selvfølgelig det grunnleggende utvalget til enhver helt: pistol, hagle, maskingevær og rakettkaster, men så tar det litt av, vi har nemlig krympegevær (som lar deg trække på monstrene du har krympet), freezethrower (sikkert fordi flamethrowers are for pussies), og devastoren, en dobbel rapid-fire rakettkaster. Sleng inn et lite utvalg miner, og en Microwave Expander-versjon av krympegeværet, og du har et rimelig badass utvalg av våpen.

It's time to kick ass and chew bubble gum... and I'm all out of gum

Hele Duke Nukem 3D er strødd proppfullt av referanser til action-filmer og spill, både i form av oneliners, og ting man møter på. Man kan f.eks. nevne et grønkleddt lik vi møter på, som får Duke til å utbryte

oversett, og jo da, bossene har en svakhet, de skyter ikke hvis de ikke kan SE deg, så det er bare snakk om å finne seg et sted hvor bossen ikke kan se deg, men du kan se ham, og tømme arsenalet i ham. Jeg er litt ambivalent til dette, på den ene siden: "hiding is for pussies", på den andre har vi "playing fair is for pussies". Oh well.

My boot, your face, the perfect couple!

Man skal ikke slå en dame, og Duke is all about the ladies, enten det, eller så har han hendene fulle med våpen, uansett.

Eat shit and die!

“My boot, your face, the perfect couple!

"Hmm! That's one doomed space marine", Star Trek-broen, og Indiana Jones ("We meet again Dr.Jones"). Og selvfølgelig replikken "Yippi ki-yay Motherf-----r!". Alt i alt føles spillet som en tribute til 80-tallsaction, og det er virkelig ikke en bom.

Eat shit and die

Det må nevnes at et såpass gammelt spill har sine svakheter, etter en 5-10 forsøk på en av sluttbossene, tok jeg et kjapt søk på nett for å se om det var noe jeg hadde

Duke har ikke kubein, og han slår heller ikke når han er tom for ammo. Han sparker, og det til gangs. En annen kuriositet som stammer fra fyrens ego, er evnen til å få HP ved å bruke toaletter og pissoar.

What are you waiting for? Christmas?

Jeg oppdager plutselig at klokka har blitt 0400, jeg har spilt i bortimot 5 timer uavbrutt, og sitter her etter å nettopp ha dengt en av de hardere badguyene, (noe som tar tid, siden medkits er for pussies) "My Name is Duke Nukem, and I'm coming to get the rest of you alien bastards!"

Kvaliteten ellers er nokså god, og selv om man nok merker at pikslene er nevestore i forhold til dagens spill i begynnelsen, og at samtlige monstre er like flate som i Wolfenstein 3D, glemmer man dette fort, når man begynner å slenge strømmer av raketter i trynet på forvokste octabrain. Når man sammenligner med enkelte aksellererte spill fra samme periode, føles det som en velsignelse at spillet ikke har prøvd seg på "ordentlig" 3D.

Looks like cleanup on aisle four!

“**Hmm, that's one doomed space marine.**

Lyd (4/5)

Jon St. John har stemmen til Duke, og gjør en god jobb med å plassere fyren midt i 80-talls badass-heltsjangeren. Musikken er hard og god, men MIDI, som nok har sin egen sjarm, men virker litt tamt i dag. Heldigvis finnes det musicpacks som fikser litt på dette.

Spillbarhet (5/5)

Spillet er laget for å kunne spilles uten mus, men det virker avsidig vanskelig å håndtere flyvende motstandere, når look-up og look-down er tastetrykk. Heldigvis har spillet støtte for både mus og joystick også, kombinerer man dette med å mappe om tastene fra pilene til WASD, så ender man med et spill som føles mer som dagens FPS-spill. Måten musen oppfører seg på er dog en ørliten tilvendingssak.

Get that crap outta here!

Grafikk (4/5)

Duke Nukem 3D kjører på Buildmotoren, som ble laget av den da rundt 21 år gamle Ken Silverman, grafikken er i så måte overraskende god for tiden spillet er fra, selv om det å kikke opp og ned fortsatt ikke har noen form for aspektkorrigerer. Du MÅ sikte opp- og ned innimellom, så man må nesten bare venne seg til litt det.

Holdbarhet (5/5)

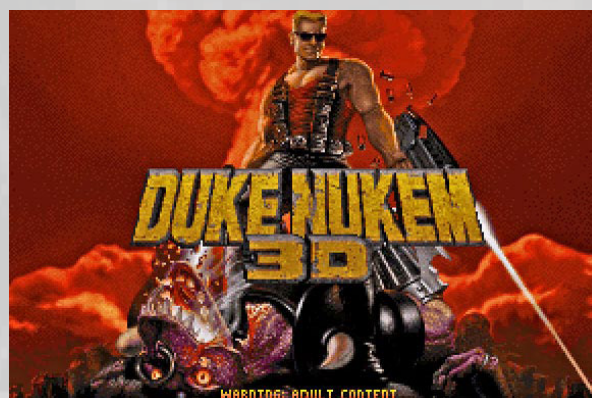
Heroes may come and go, but the Duke is forever. Spillet i seg selv er veldig likt dagens FPSer, selv om den har enkelte old-schoolismer, som vanskelighetsgrader for ekte menn og ingen superlett walk-in-the-park mulighet. Humoren er tidløs, og action faller aldri av moten. Og hvem kan vel motstå en helt som kaller selvbiografien sin "Why I'm so great"? Alt i alt har ikke tidens tann vært slem mot dette spillet i det hele tatt.

Oppsummering (4.5/5)

Hva mer er det å si? Duke Nukem er like gøy i dag som det var på 80-tallet, og gir deg en herlig mulighet til å gi fullstendig faen i timesvis, for så å linke opp mot noen kompis og krympe dem til helvete. Og er du ikke superfan av 90-tallsgrafikk, finnes det OpenGL-ports med høyere oppløsning, så du har egentlig ingen unnskyldning for å ikke rive hodet av en boss, og drite ned nakken hans.

Nobody steals our chicks... and lives!

Utvikler: 3D Realms

Release: 29. Januar 1996

Platformer: Dos, Mac OS, PlayStation, Nintendo 64, Xbox 360, iPhone, og mer eller mindre resten av kjøkkenvasken

Maskinkrav: 486DX2, 8 MiB RAM

AmsterDAMN!

journalist

magic mushroom

Noen ganger kan ukene virke lange og grå, med øvinger som skal kokes, forelesninger det soves i og kroner som skal snus på. Da er det fint å sette det hele på pause noen dager, og dra på eventyr. Så da bestemte jeg meg for nettopp det, og fikk resten av redaksjonen i readme til å arrangere en tur for meg, hvor jeg fikk vite så lite som mulig.

Flaksende sommerfugler

// Værnes, 24.02.2011 – 12.00

Et par uker senere, nærmere sagt morgenen 24. februar, ankommer jeg Værnes. Redaktøren tar frem en konvolutt med boarding pass til et ukjent sted, og ser på meg. Jeg kjenner sommerfuglene flakse i magen; hvor i verden skal jeg? Han gir konvolutten til meg - jeg åpner den sakte og forsiktig. Jeg titter på billetten og et glis brer seg langs ansiktet - Amsterdam! Før avreise mottar jeg fire nye konvolutter, den ene med påskriften "Welkom in Nederland" som skal åpnes ved ankomst, samt "Fredag", "3A" og "3B", hvilket jeg ikke vet stort mer om enda.

Instant WiN (Welkom in Nederland)

// Flyet, 24.02.2011 – 13.00

Etter en drøyt to timer lang og pratsom flytur, sammen med en chilener og en tysker, lander vi på Schiphol flyplass. Jeg nøler ikke med å åpne konvolutten markert "Welkom in Nederland", og

får meg en salig latter når jeg leser hva som er i vente. I tillegg blir jeg oppfordret til "Operasjon IngKamp", hvor jeg skal presentere meg som tourguide foran et museum, samtidig som jeg holder en IKEA-katalog. Deretter skal jeg fortelle hvilket rom møbelet de (egentlig ikke) leter etter befinner seg i, og samtidig anbefale kjøttbollene. Det kiler i magen, og jeg er overbevist om at det blir en minneverdig helg.

"Stråpvaffels?"

// Amsterdam, 24.02.2011 – 18.00

Etter drøyt to timer med haiking har jeg endelig nådd Amsterdam sentrum, hvor jeg nå står forlatt, alene og retningsforvirret på et fortau.. Foran meg flyker det tusen sykler i alle mulige farger og fasonger. Stille og farlige som de er, antar jeg (korrekt) at jeg vil utvikle en lett sykkel fobi i løpet av de neste dagene. Mine første mål på listen omhandler mat, og derfor bestemmer jeg meg - dristig som jeg er - å krysse gaten for å komme til bakeren på andre siden. Der møter jeg en hyggelig mann med forkle som smiler godt når jeg prøver å uttale "stroopwafel", "poffertjes" og "kroket". Vi slår av en liten prat, og jeg føler meg en tanke mer trygg på byen i det jeg spaserer ut av butikken.

Franske smuglere

// Amsterdam, 24.02.2011 – 19.30

Etter å ha vandret gatelangs og lokalisert nøkkelpunkter i byen, tenker jeg mer og mer på å finne et sted å bo. Det har blitt kveld, og jeg er på konstant utkikk etter gjestfrie nederlendere. To menn i tjueårene ser lovende ut; kanskje de har en sofa til overs? Jeg introduserer meg og slår følge til coffeeshop'en Greenhouse. Til min skuffelse får jeg vite at de er franske smuglere på vei hjem, og dermed ikke har sofaplass. De kjøper det dyreste og beste Greenhouse har å tilby, og jeg bestemmer meg for å følge deres eksempel. Kan vel ikke være i Amsterdam uten å gjøre dette?

Pornoporselen

// Amsterdam, 24.02.2011 – 21.00

Etter en times rulling og tulling på Greenhouse forlater jeg franskmennene, og prøver å finne meg en rolig, hyggelig bar hvor jeg kan komme nærmere innpå folk. I min søken kommer jeg i stedet over sexmuseet Venustempel, som jeg i følge min liste skal besøke. Jeg stiger inn, og ser umiddelbart at punktet angående å legge an på en av de ansatte må forkastes - de er menn som synger på siste vers. Men det skal ikke forhindre meg i å nyte vaginakakene, statuene som blottes seg, pornoporselen og små figurer av damer som koser seg med "monstermaster"

Welkom in Nederland!

Heisann Magic Mushroom! Håper alt går vel, og at du koser deg. Her er oppgavene du skal: Gjør så mange som mulig innen fredag ettermiddag! Klokken 1400 fredag åpner du konvolutten merket «FREDAG» og leser inneholdet nøye – det er viktig!

- ✓ Spis minst et måltid fra en FEBO-automat.
- ✓ Spis poffertjes.
- ✓ Kjøp nok stroopwafels, slik at alle i readme får spist minst en på kommende skrivehelg.
- ✓ Lei en sykkel (for å komme fortere frem).
- ✓ Dra på båttur på kvelden.
- ✓ Overnatt hos ukjente.
 - Overnatt hos ukjente som bor i husbåt.
- ✓ Vær en levende statue på Damsquare i 15 minutter.
- ✓ Ta en tur innom Van Gogh-museet.
- ✓ Ta en tur innom Anne Frank-museet.
- ✓ Besøke sexmuseet – og prøve seg på en av de som jobber der.
- ✓ Test ut coffeshoppen Greenhouse.
 - Dra på Greenhouse, for deretter å se Black Swan på Tuschinski kino.
- ✓ Ta en tur innom Heineken, og se hvordan de lager øll! Du får visstnok en eller to gratis øl på slutten av visningen på hvordan de lager Heineken.
- ✓ Få noen til å ta et bilde av deg selv i bordellvindu.
- ✓ Få noen til å ta et bilde av deg med prostituerte/strippere.
- ✓ Søk jobb som prostituert.
- ✓ Gjør operasjon «IngKamp» - se eget ark.

Hallik med balltre

// Amsterdam, 24.02.2011 – 23.00

En times lang ereksjon senere forlater jeg museet, og støter straks på to nederlandske jenter som er hyggelige og hjelpsomme når jeg forteller dem om opplegget mitt. Sammen går vi for å få krysset av et par punkt på lista. Først til Red Light District hvor prostituerte står i glassbur langs smale bakgater. Jeg kan ikke nekte for at de er pene, men det er likevel en sær følelse å oppdage nye halv nakne kroppene for hver halv meter jeg går. Vi spør en håndfull prostituerte om å få ta bilde, enten med meg alene i buret, eller med oss begge to, men de er særdeles reservert mot kamera. Jeg vurderer å få Angela - den ene jenta jeg har med meg - til å fotografere meg med prostituerte i bakgrunnen, for deretter å legge på spring. Idéen blir dog skrinlagt i frykt for halliker med balltre, eller en konstabel med håndjern. Isteden oppsøker vi en FEBO-automat, hvor jeg stapper i meg det fryktelige måltidet kalt "kroket". Et måltid som får McDonalds til å virke som en gourmetrestaurant, og en faktisk gourmetrestaurant til å være utenkelig. Da jeg spør om mulighetene om å få låne en sofa, mottar jeg et nølende positivt svar, avbrutt av småheftig diskusjon på nederlandsk mellom de to jentene. Noen minutter senere får jeg det skuffende "I think it's best if you leave now" slengt i ansiktet.

Homeless shelter?

// Amsterdam, 25.02.2011 – 00.30

Med en mage som syter over kroket, forlater jeg jentene og sikter tilbake mot en coffeshop, hvor jeg setter meg ned ved siden av en godt avslappet mann rundt 25. Etter en kort introduksjon, drar jeg atter en gang frem listen min, nok en gang til lett latter og et smilende ansikt. Også han gir først et noget nølende positivt svar på spørsmål om sofaplass, noe som etterhvert blir vridt over til å fortelle om et ly for hjemløse, samt gi meg telefonnummeret til en med husbåt. Jeg bestemmer meg for å ikke ringe i kveld, da klokken er ett på natten.

Hans Brinker

// Amsterdam, 25.02.2011 – 02.30

Den neste timen tilbringer jeg vandrende de mørke gatene i Amsterdam, alene og småredd. Er det slik det føles å være en bom? Vage løfter om sofaer har gått i vasken, og jeg har ingen anelse hvor lyet for de hjemløse er. Skal jeg for første gang i mitt liv sove på gata? Mellom det 3-4 etasjer høye bygget på min høyre side, og elven på min venstre, står det biler parkert. Kanskje jeg vil få litt ly om jeg sover mellom disse? Kan jeg regne med å våkne med bagasjen i behold?

Noen meter unna står et lysende gult skilt med påskriften "Hotel". Til tross for mine løfter til meg selv om ikke å sjekke inn noe sted, går jeg mot det. Når jeg kommer nærmere ser jeg at dette ikke er hvilket som helst hotel, men selveste Hans Brinker! Jeg spaserer inn i lobbyen, forbi plakatene som reklamerer med et øko-vennlig hotell hvor gjestene tørker seg i gardinene for å spare håndklær, og bort til resepsjonen som har påklistret klistermerket "The Worst Hotel in the World". Dette blir rett og slett for fristende, og etter 20 minutter i samtale med en halvveis sovende resepsjonist blir en seng i et seksmannsrom booket i to netter for den nette sum av 22,50 euro - 180 kr - pr. natt. Det kjennes godt å sovne i trygge omgivelser.

Operasjon IngKamp

// Amsterdam, 25.02.2011 – 12.00

Fredag morgen går veien til Van Gogh museet sammen med en jente fra Bulgaria. Jeg skal ikke prøve å krydre opplevelsen av museet, da jeg ærlig talt tror kun entusiastiske kunsthistoriestudenter fra Dragvoll kan finne interesse av å være her. De underholdene aspektene ved Goghs liv (les: absint og det avkappede øret) ble kun såvidt nevnt i en bisetning. Litt skuffet går jeg ut av museet, forbi fem vakter, og stiller meg langs køen. Det er på tide å forsøke Operasjon IngKamp. Fra sekken drar jeg frem den medbrakte IKEA-katalogen, og forteller entusiastisk om lekre møbler i de forskjellige delene av museet, og anbefaler varmt, som jeg skulle, de gode kjøttbollene. Etter et par personer har humret av meg, får jeg et blick fra en vakt, og bestemmer meg for å stikke av.

Retur: 28. mars?!

// Amsterdam, 25.02.2011 – 15.00

Klokken har blitt 15.00, og jeg sitter på KFC sammen med fem unge øst-europere. Foran meg har jeg konvolutten 'Fredag', som jeg nå får lov til å åpne. Er det flere ting som skal gjennomføres i Amsterdam? Kanskje jeg må komme meg til Paris for å ta returfly? Det må jo være en grunn til at alt Amsterdamrelatert skulle være gjort innen nå? Jeg åpner konvolutten og leser høyt første linja på engelsk: "*Your ticket home from Amsterdam leaves the 28th of... March*". Det gispes rundt meg, og innen jeg er ferdig med brevet brytes det ut "*Your friends must really hate you*". To valg har åpenbart seg: InterRail hjem, eller åpne konvolutt 3B som har lovnader om flytur. Jeg er litt splittet: tog gjennom Europa virker artig, men det tar jo dagevis å kom seg hjem igjen. Jeg åpner konvolutt 3B, som jeg tror skal inneholde et fly-alternativ.

"Du er glad i Amster, eller hva? Håper på å få tilbake de 1500 kronene innen april! Vi ønsker deg lykke til og håper du skriver en såpass lang artikkel at den fyller 12 sider." Jeg ler og rister på hodet før jeg åpner konvolutt 3A.

Warsawa, next?

// Amsterdam, 26.02.2011 – 19.00

Når tiden for avreise kommer - dagen etter, står jeg på perrongen og speider etter toget mot København. Min korte tid i Amsterdam har vært artig, spennende og inneholdt mer enn jeg har nevnt her. Blant annet har jeg besøkt Heinekenbryggeriet - noe som anbefales, og tatt en båttur langs Amsterdams elver med en fabelaktig norsk (!) jente. Når toget ankommer, ser jeg ikke vognen min for bare tog. Jeg er sliten, og finner derfor straks frem til sovekabin 45 hvor jeg legger meg ned for å sove. Et par timer senere blir jeg vekket av konduktøren, som ber høflig om billetten. Jeg roter litt i sekken, finner den frem og rekker den over. Han ser på billetten og nøler litt, før han påpeker at denne vognen har destinasjon Warszawa. "Warszawa?" tenker jeg, "*det er jo i Polen*". Heldigvis for meg har vognen til København ikke

splittet fra denne, og konduktøren veileder meg fremover til riktig del av toget. I min faktiske kabin sover jeg natten gjennom på 3,5 trange kvadratmeter med 5 (ulovlige?) innvandrere som er sporløst forsvunnet innen passkontrollen kommer - og som returnerer et kvarter senere.

MICKE er jo mycket bra

// København, 27.02.2011 – 10.30

// og Göteborg, 27.02.2011 – 15.00

Trygt fremme i København tar jeg frem min nevnte IKEA-katalog, for å kunne krysse av noen punkter på 3A. Jeg spør en forbigående "Hvad kunde du gerne have från IKEA-kataloget?" i et miserabelt forsøk på å virke som en troverdig danske. Etter noen kjappe småintervjuer finner jeg ut at arbeidsbordet MICKE sammen med EKTORP sofaene er populære bursdagsønsker, samt at dansker ikke har peiling på nasjonalsangen sin ("Der er et yndigt land... Kristian... øøh"). I

Göteborg noen timer senere, er også arbeidsbordet MICKE et nevnt bursdagsønske, sammen med skapserien HEMNES. Min svenske uttale er betydelig bedre, og jeg tror jeg blir oppfattet som en svenske med talevansker. Her er også kunnskapen om sin nasjonalsang betydelig bedre, og jeg lærer meg et par linjer av Du gamla du fria.

3A

Heisann Magic Mushroom!

Vi ser at du har lyst til å ta toget hjem, og med denne enklere metoden for å komme seg hjem krever vi selvfølgelig at du gjør et par oppdrag for oss. For å finne den optimale veien hjem, anbefaler vi at du tar kontakt med de som selger togbilletter på togstasjonen i Amsterdam.

- ✓ I de forskjellige landene der du må skifte tog, gjør så mange av disse tingene som du rekker:
- ✓ Slå av en prat med en innfødt og lat som om du er fra samme plass (mao. snakk «tysk», «dansk» og «svensk»)
- ✓ Ta med en suvenir fra forrige by og selg den til en turist der du er. Gjerne noe med bynavnet skrevet på.
- ✓ Be en innfødt lære deg nasjonalsangen (valgfritt hvilken).
 - Drikke evt. en (halv) schnapps, Gammel Dansk og Absolut før du gjør dette.
- ✓ Send et postkort til readme fra alle byene du kjører innom.
- ✓ Spør minst 5 personer fra hvert land om hvilket IKEA-produkt de helst ville fått som gave til fødselsdagspresang. Benytt gjerne IKEA-katalogen du har til disposisjon.

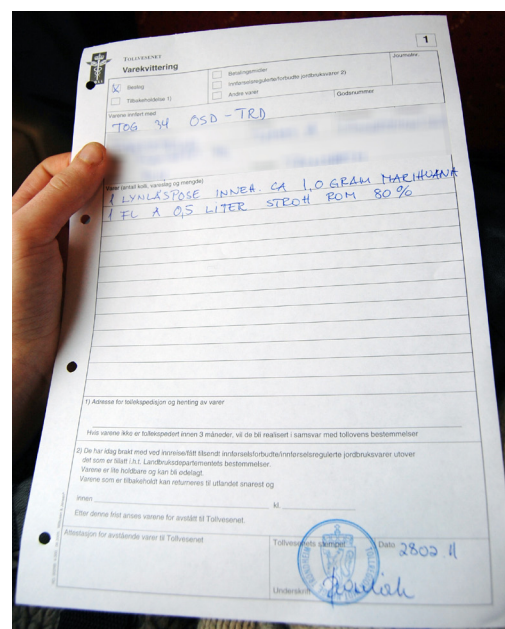

Markert i skrittet

// Duvet, Sverige, 28.02.2011 – 08.00
Mandag morgen, etter en lang og slitsom togtur uten dusjtilgang, står jeg nå på stasjonen i Duvet og venter på toget som skal føre meg hjem til trygge, om enn kalde Trondheim. Jeg frykter lukten som lurer under ullsokkene mine omtrent like mye som jeg frykter å bli tatt i tollen. Tross alt har jeg ikke sett en eneste politimann gjennom disse landene. Tog er et trygt transportmiddel for journalismsuglere, virker det som - en påstand jeg senere skal trekke tilbake.

Jeg setter meg ned i NSB Stille vognen, og sier hei til konduktøren. Siden kortet mitt har blitt tømt i løpet av turen, drar jeg frem de siste myntene som ligger i lommen. 83 danske, 37 svenske og 20

euro. Jeg ser spørrende på konduktøren, som gir fra seg et lite sukk og tar mine euro. I et diskret forsøk på å gjøre dagen hans litt bedre, smiler jeg takkende. Deretter tar jeg opp sudokuen som ble kjøpt i Amsterdam og forsøker meg på en 5'er - en småvanskelig en. Dypt inne i oppgaven ser jeg en hund i sidesynet mitt. "Hund.. jeg visste ikke det var lov på tog", tenker jeg. Det stikker plutselig i meg når jeg ser at mannen som holder hunden i bånd har på seg refleksvest. Jeg ser bort på hunden, og blikket blir returnert. Vofsen kommer mot meg, og markerer meg i skrittet, hvor jeg har gjemt et halvt gram grønt. Shit.

Neste utgave: readme tester subsidier fengselstraff.

Har du spørsmål angående fengsel?
Send de til readme@abakus.no

Er det en eventyrer i deg?

Det går fint an å finne en sofa for overnatting, det krever bare litt mer flaks, nerver eller eventuelt planlegging. Etter turen har jeg registrert meg på coachsurfing.com, og fant intet mindre enn 344 personer i nærheten av Amsterdam med gratis sofaplass! Billige flybilletter er også mulig å oppdrive på "siste minutt"-salg, opptil en uke i forveien. Eventyr anbefales, og jeg er sikker du kan få en like minneverdig weekend som jeg har hatt. God tur!

UKA - karakterdreperen

sinnsyk

jørund fagerjord

Alle vet at det er viktig å ha noe å engasjere seg om utenom skolen, og kanskje til og med ganske sunt. Men det er kanskje sånn at det kan gå for langt, at frivillige verv, om enn morsomme, kan gjøre et stygt innspill på karakterene. Det er det nok helt sikkert, og det er nok innen denne kategorien vår kjære UKA faller inn i. Undertegnede har gjort statistikk som tyder på at UKA gir et stygt innhogg i karakterene.

Statistikken snakker for seg selv

Statistikken er gjort på fag som er typiske for sivilingeniører, i forskjellige årskull, gjennom flere år, og for totalt sett flere tusener studenter. Observasjonene baserer seg på hvor mange prosent stryk og avbrudd fra eksamen det har vært. Resultatene er ikke til å ta feil av, og man kan se tydelig at høstsemesteret i

oddetallsår ligger bakom partallsårene. Resultatet er stort sett likt over hele fjøla.

Førsteklassingene overlever

Studenter i første klasse er derimot de som kommer ut av statistikken med mest hell, som konsistent bare får et par prosentpoeng flere stryk i UKA-årene. Forklaringen på dette faller naturlig, når man tenker seg litt om. Med alt det som skjer i første klasse, og alt det nye å ta inn over seg, så er det ganske få førsteklassinger som føler at de har tid til UKA, og det er derfor heller ikke så mange som deltar som frivillig.

Kvinnene taper

I høyere årskull blir forskjellen i karakterene mere markante. Typiske forskjeller i strykprosent for menn og kvinner i et fag er på rundt 10 prosentpoeng, men opp til 17 i noen fag.

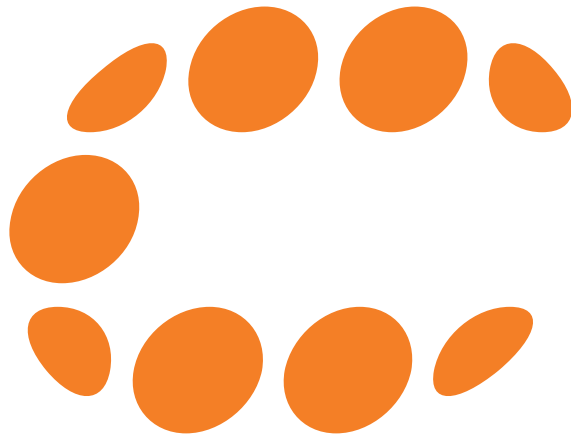
Når man tar med at dette er i snitt over 8 år, og ikke bare et enkelttilfelle, setter statistikken enda større utropstegn. Men det er kvinnene som stryker mest i semestrene med UKA. I alle fagene som har blitt gjort statistikk på har de tappt mer eller like mye som mennene. I det verste tilfellet, som igjen var et snitt over 8 år, var det nesten 30 prosentpoeng mer stryk for damene i de årene det har vært UKA.

Statistikk sier mye, men den sier kanskje ikke alt. Selv om det går på bekostning av karakterene vet vel den jevne UKE-funker at det er vel verdt det. Når du i tillegg leser mellom linjene til statistikken, og innser at det er mange dedikerte damer som er med å gjøre UKA bra, så burde det skinne et mye bedre lys på UKA.

Under UKA faller karakterene, men det er ikke nødvendigvis en dårlig ting. Her fra Oktobertfesten i 2009.

Foto: Fotogjengen (<http://fotogjengen.samfundet.no>)

COMMITMENT

små fakta

feiloppfattelser

Tenkt på å varme deg med litt godt i koppen?

Alkohol kan ikke gjøre deg varmere. Grunnen til at du kan føle deg varmere ved å innta alkoholholdige drikker er at alkoholen gjør slik at blodårene utvidere seg og stimulerer nervene nær overflaten av huden med en tilstrømning av varmt blod.

Dette kan faktisk medføre at den indre kroppstemperaturen vil falle fordi blodet enklere kan utføre varmeutveksling med det kalde ytre miljøet, og kan dermed påføre deg hypotermi i verste fall.

Ender har ekko!

Du hører det kanskje ikke, men ender har ekko! Det beviste en studie fra University of Salford.

Det er to avgjørende grunner til at vi ikke klarer å høre ekkoet fra endene. For det første kvekker de for lavt. Dersom du har ønsker til å høre ett ekko av stemmen din, roper du høyt i retningen av et reflekterende objekt (fjell/bygning el). Dette klarer derimot ikke endene. Ender kvekker for lavt og ekkoet blir dermed for lavt til å kunne oppfattes av mennesker.

Den andre store grunnen til at vi ikke kan høre noe ekko, er at enders kvekking toner inn og toner ut. Dette gjør det enda vanskeligere å gjenkjenne ett ekko.

Selv om vi ikke klarer å høre selve ekkoet fra endene, vil vi kunne høre forskjellen på ett kvekk med ekko og ett kvekk uten ekko

små fakta

feiloppfattelser

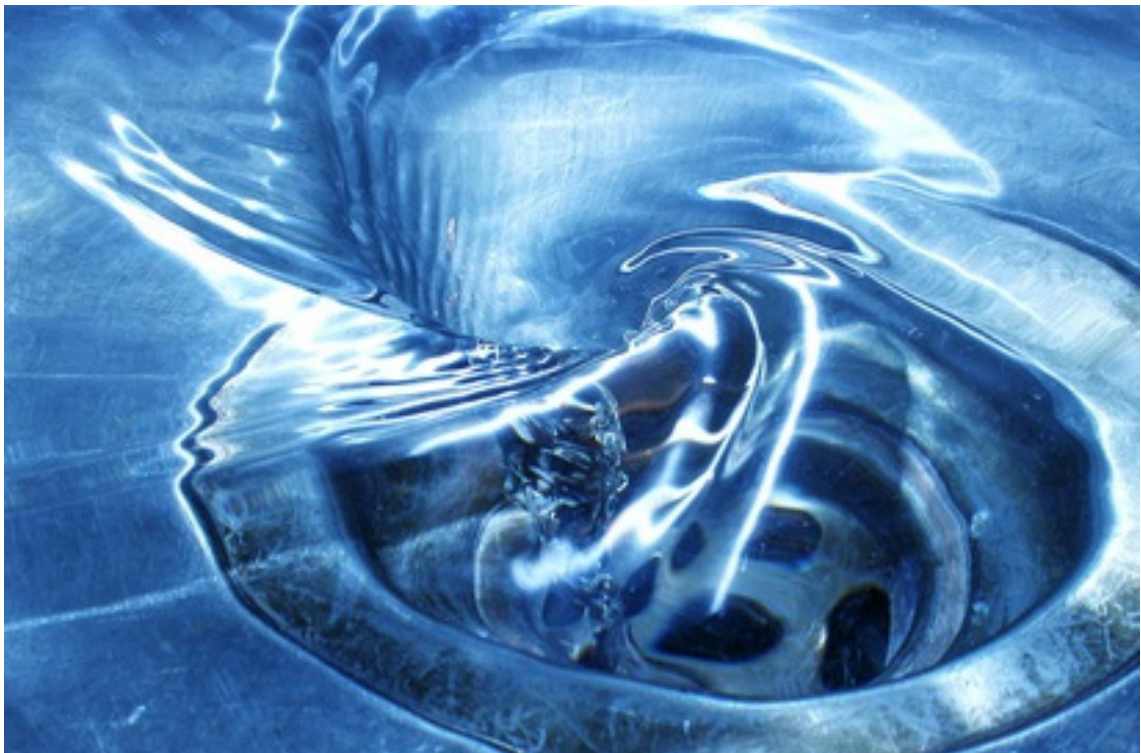
Dette kan ikke corioliskraften endre på!

Du har kanskje fått høre at rotasjonen til vannet i en drenerende vask er forskjellig på den nordlige og sørlige halvkule? En feiltagelse som mange har blitt lært opp til i skolen.

Jordens rotasjon er på 1 runde per dag. Hvis du observerer vann som renner inn i et sluk, vil du se at vannet kan gjøre en rotasjon på bare ett par sekunder! Det betyr at vannet roterer ca 30.000 ganger raskere enn det Jorden gjør. Dermed er det kanskje ikke så overraskende at corioliskraften er av et par størrelsesordener mindre enn de andre kreftene som har en finger med i spillet. Jordens rotasjon eller corioliskraften er så liten at den ikke spiller noen rolle i å bestemme retningen drenerende vann spinner.

Derimot bestemmes rotasjonen av måten en vask ble fylt på, eller hvilke krefter vannet har blitt utsatt for før det skal dreneres. Selv om virvlene som er blitt introdusert inni vannmengden kan være små, vil de fortsatt være enorme i forhold til påvirkningen av rotasjonen til Jorden.

Virvlene i en vask blir dermed kun bestemt av hvordan vi fyller eller av krefter vi introduserer på vannet etter det er tappet.

Man skulle kanskje ikke tro det hvis man har lest noen kommentarer på YouTube, men Internettet er ikke egentlig et veldig anonymt sted. Teknologien som fører dine pakker ut i Bevisstheten er avhengig av å kjenne til pakkenes opphav, både for å kunne svare på tiltale og for å forhindre evige løkker i nettet. Anonym kommunikasjon kan derfor være vanskelig å oppnå; tjenester som anonymizer.com tar gjerne betalt for å snakke med nettet for deg, men den kritiske leser vil umiddelbart se ulempene ved å stole på et enkelt selskap og deres tjenester. Løsningen ligger nok annensteds, kanskje i en buldrende vogn trukket av to bukker...

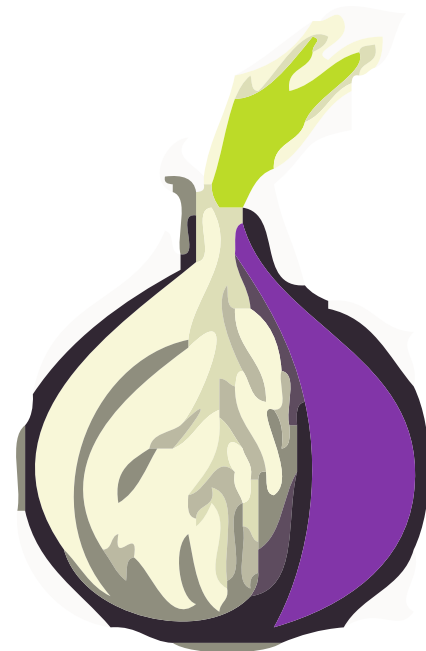
Tor står for The Onion Router, og er et nettverk av reléer i form av proxyservere som befinner seg rundt i verden. Det lar deg kommunisere over TCP uten at maskinen du snakker med vet hvor trafikken kommer fra, og uten at noen som overvåker dine bevegelser kan se hvem du snakker med. Det er to ting på én gang! Hvordan kan deg gå an?

Det første som skjer er at Tor-klienten på din datamaskin lager en liste over tilfeldige noder (reléer) den vil sende trafikken din gjennom. Hver av disse nodene har en privat og en offentlig nøkkel som nyttes til asymmetrisk kryptering slik det vanligvis foregår: Altså, du krypterer noe med den offentlige nøkkelen, og det kan bare dekrypteres med den tilhørende private nøkkelen. Klienten lager så en symmetrisk nøkkel, en nøkkel som fungerer i begge retninger; denne nøkkelen krypteres med den siste nodens, la oss kalle den node n , offentlige nøkkel. Når det er gjort lager klienten enda en symmetrisk nøkkel og krypterer både denne, den allerede krypterte pakken med den forrige nøkkelen og den siste nodens adresse med den nest siste nodens, node $(n - 1)$, offentlige nøkkel. (Det er mulig du vil lese den setningen om igjen.) Dette gjentas for hver node i din utvalgte sti slik at du til slutt har en pakke som inneholder n lag kryptert med forskjellige offentlige nøkler. Hvert lag kan bare åpnes av noden

med den riktige private nøkkelen, og inneholder én symmetrisk nøkkel som ble generert på din maskin, samt eventuelt adressen til den neste noden i kjeden sammen med en kryptert pakke å sende videre—en «løk» av kryptografiske lag, derav navnet The Onion Router.

Alt det som skjedde i forrige avsnitt foregikk lokalt på din maskin. Nå sendes produktet av den prosessen til den første noden i stien; denne benytter sin private nøkkel til å åpne ett lag av løken, merker seg den symmetriske nøkkelen og adressen den finner der, og videresender resten av pakken til denne adressen. Dette gjøres $n - 1$ ganger, slik at du står igjen med et nettverk av noder som hver kjenner til én symmetrisk nøkkel og adressen til neste ledd i kjeden. De trenger ikke å kjenne til forrige ledd da det er der forespørselene kommer til å komme fra, så det er bare å svare på tiltale i god nettverksånd.

Vi har nå kommet så langt at vi faktisk kan sende interessante data ut i verden. Det vi gjør da er å først dele meldingen vår opp i pakker av en fast størrelse; alle pakkene må ha samme størrelse for at trafikkanalyse av en eller flere noder ikke skal avsløre hvilke pakker som drar hvor. Deretter krypterer vi disse pakkene med den symmetriske nøkkelen node n kjenner til, etterfulgt av den node $(n - 1)$ kjenner, osv. Symmetrisk kryptering går veldig raskt, og fordi vi bare endrer på hvilke bits som er «satt», eller på, forblir pakkens størrelse den samme. Når en pakke er kryptert med alle de n symmetriske nøklene, sendes den til den første noden i stien. Denne noden dekrypterer pakken og står igjen med en forskjellig, fortsatt kryptert pakke som den sender til den adressen den merket seg tidligere. Dette gjentas som forventet, og den siste noden i rekken sender pakken til den endelige mottakeren, f.eks. en webserver. Når node n mottar et svar krypterer den dette med sin symmetriske nøkkel og sender det i din retning, via alle de andre nodene som også krypterer pakken. Når svaret når din maskin dekrypteres det av Tor-klienten, og

alt er fryd og gammen.

Det bør merkes at et program må ha de riktige innstillingene for å gå via Tor-klienten i stedet for å bare hoppe direkte ut på nettet; det enkleste for vanlig nettsurfing er å laste ned riktig Tor-pakke for ditt operativsystem, og å bruke en Firefox plug-in som heter Torbutton. I innstillingene til Tor-klienten kan man også velge å støtte nettverket ved å fungere som et relé for andre.

Både Tor og personvern på Internett er forholdsvis komplekse saker, og jeg har bare dekket en liten del i denne artikkelen. Den utilfredse henvises til dokumentasjonen på Tors offisielle hjemmeside, www.torproject.org, hvor man også får tak i klienten og installasjonsinstrukser for denne. For en litt mer dyptgående forklaring av emnet anbefales episode 70 av podcasten Security Now!, tilgjengelig på www.grc.com/sn.

Fiske i Trondheimsfjorden

journalist

johanne linde

Trondheimsfjorden ligg og ventar på meg, blank og klår. Vatnet er blikkstilte og den einaste lyden eg høyrer er ei måke som skrik. Langt der ute ser eg tre niser som leiker seg i vasskorpa. Eg fester ein gråblå sluk i svivelen og løyser litt på bremsa; storfisken skal bite på sluken i dag. Så går eg fram mot vasskanten og gjer meg klar til å kaste.

Tang til middag?

Eg svingar stanga og slepper snøret akkurat i riktig augneblink. Sluken flyg langt av garde og landar med eit lite plopp i vatnet. Eit perfekt kast! I staden for å byrje å sveive inn med ein gong, vil eg vente til sluken har sokke mot botnen, for det er langs botnen dei store fiskane er. Men det skjer ingenting. Etter at sluken har brote vasskorpa vert det ikkje mata ut noko snøre. Er det noko gale med snella? Har snøret hengt seg opp? Forklaringa er dessverre mykje meir dramatisk: Sluken har sokke til botnen allereie! Det kan ikkje vere meir enn to meter djupt der ute.

Krampe i armen

Dette var min fyrste fisketur i Trondheimsfjorden. Eg fekk ein torsk og ein lyr, men sjølve fiskeopplevinga var ikkje noko særleg. Frå heimen på Vestlandet er eg vane med å fiske i djupe fjordar der ein fort kan sleppe ut fleire hundre meter snøre om ein ikkje følgjer med. Her derimot, er det berre til å byrje å sveive inn med ein gong dersom ein ikkje er interessert å setje seg fast i tangen. Det var nesten eit mirakel at eg ikkje sleit ein einaste sluk, men tanghaugen ved sida av meg vart ganske stor.

Eg har nådd botnen

Etter denne turen har eg farta litt rundt i området for å finne ein plass det er mogleg å drive med litt skikkelig fiske. Eg får endeleg nok fisk, men det er ikkje det som er poenget med fisketurane. Poenget er å kunne stå på eit svaberg, kaste langt og la sluken gli mot botnen ei stund, før eg sveivar roleg inn att. Dessverre er ikkje dette normalen i Trondheimsfjorden.

Polska połowów Kongresu

Hittil har eg funne ein plass der det er råd å stå og som er mogleg å nå med sykkel, Polakkplassen. Denne plassen ligg på vegen mellom sentrum og Flakk ferjekai. Sykl eller køyr frå sentrum i retning Flakk. Etter at du har sykla eit lite stykke forbi Trolla, kjem du til ein stor parkeringsplass der det står mange polskregistrerte bilar. Så er det berre å klatre ned til fjorden og kaste uti. Du får dessverre ikkje stå aleine her, då eigarane til dei polskregistrerte bilane er ivrige brukarar av denne plassen, difor Polakkplassen.

For dei spreke

Har du bil eller ikkje har noko i mot å sykle eit stykke, er det mogleg å ta ferga over fjorden (det går nok også buss). Her fann eg to gode plassar å fiske. Den eine plassen ligg to kilometer forbi Rissa, så du må vere i god form dersom du skal sykle dit. Den andre plassen ligg ein del nærare ferjekaia, og for å kome dit må du rekne med å klatre litt og finne vegen gjennom tett krattskog. Kor denne plassen er vil eg ikkje røpe her, men dersom du vert med meg på fisketur skal eg vurdere å syne han til deg.

Sjøaure

Bortsett frå desse tre plassane er Trondheimsfjorden heller dårlig å fiske i. Dette gjeld sjølvsagt ikkje om du vil fiske sjøaure. For sjøaurefiskarar er Trondheimsfjorden rekna som eit eldorado, då sjøauren held seg på grunnane. Sjøauresesongen har akkurat byrja, så det er berre å betale fisketrygdeavgifta og setje i gang å fiske. Pass på at fisken er innanfor minstemåla og bruk flytevest, steinane er veldig glatte no i vintersesongen.

Reisebrev fra Oslo

tekst: odd trondrud

foto: nickwheeleroz (flickr.com)

Som en av de siste personene som reiste seg opp fra setet sitt utenfor boardingsranken fant jeg vindusetet mitt strategisk utvalgt rett bak venstre vinge. Jenten ved siden av meg hadde et smykke som lignet på en blomst i håret ved venstre tinning. Tilfeldigvis var det den samme som satte ved siden av meg da jeg ventet på at boardingkøen skulle forsvinne. Jeg la merke til at en av karakterene i boken hennes het "Bodil", et navn jeg forestiller meg oftest er forbundet med ikke spesielt attraktive 30-åringer med et tannoppsett folk flest er glad for at de ikke har. Grunnen til at jeg sier dette er rett og slett bare for å starte historien med noe som ikke minner noe særlig om et pang.

I OSLO, dag 1

En kvinne kommer bort til meg mens jeg venter på at vennen min skal møte meg. Hun lurer på om jeg ikke vil være med på "good times" hjem til henne. Å bytte penger mot kjønnsykdommer var ikke på agendaen min for helgen og dessuten så tviler jeg på at prostituerte aksepterer kredittkort enda. Jeg takket nei men hvis du vil så kan du forestille deg at jeg prøvde å prute på prisen eller fikk henne til å gjøre noe dumt. Sånn hvis det er greien din tenker jeg. Hun spurte også om penger til kaffe.

Vennen min dukker opp og tretti minutter og to øl senere blir vi introdusert til verdens kleineste drikkelek. Ikke så mye en drikkelek som bare en lek, fordi reglene sier ingenting om drikking. Det er bare noe som føles naturlig for deltakerne mens det spilles. Leken gikk ut på at alle skulle ha improvisert standup for de andre i tretti sekunder. Det anbefales å spilles aldri, men hvis du absolutt insisterer så anbefaler jeg at dere venter til den fjerde timen med drikking.

Ikke en eneste halvgrei vits og litt vin senere dro vi ut for å studere mønstrene i bordets treverk. Eller, vi hadde gjort det hvis bordets overflate ikke hadde vært slipt og malt. Når jeg innså dette så jeg meg rundt og la merke til at hele to personer oppholdt seg på dansegulvet. Hver for seg. Hvem nå enn som hadde ansvaret for musikken må ha lagt merke til dette også fordi det tok ikke lange tiden før volumet på musikken økte såpass at det ble vanskelig å holde en normal samtale gående med megafon. Så vennen min spør en jente om hun vil tisse i kryss med han og vi drar.

“

På vei til det neste stedet legger vi merke til at en av jentene og enkemannen av to uker har stukket av.

På vei til det neste stedet legger vi merke til at en av jentene og enkemannen av to uker har stukket av. Lettere frustrert over at jeg ble slått av "konen min døde nettopp"-kortet introduserer jeg tequila og øl nummer fire til øl nummer fem. Så introduserer jeg meg selv til en blondine som hadde problemer med å telle det ensifrede antallet tattooveringer hun hadde. Hun hadde også problemer med å skille asiater fra svarte. Alkoholens i blodet mitt overtalte hodet mitt til å ikke avbryte samtalen når dette kom til lys, så jeg fortsatte den helt til en eldre mann med et tosifret antall tattooveringer setter seg ned, gir hun en øl og sier at jeg ikke må kødde med han.

Mens jeg er på vei til do funderer jeg på hvorvidt antallet tattooveringer han har har noe særlig på antallet narkotiske stoffer han har i seg. Når jeg kom tilbake var de borte. Jeg satte meg ned sammen med vennene mine og sjekket om nikotintoleransen min hadde blitt noe lavere. Den hadde ikke det. Det var rundt sånn cirka denne tiden jeg merket at den femte ølen og leveren min hadde møtt hverandre. En følge av dette var at ingenting minneverdig ble sagt.

Fyllepratene stoppet når hodet til en jente med det jeg vil si var et attraktivt utseende stakk hodet sitt mellom personene overfor meg. Hun takket oss for å ha latt henne gjøre oss ukomfortable og gikk, hennes oppdrag fullført. Betatt av hennes fremfusendhet og utseende fulgte jeg etter. Jeg husker ikke akkurat hva jeg tenkte i dette øyeblikket, men jeg fikk i det minste navnet hennes. Som jeg, med litt hjelp av herr alkohol, glemte.

Hun sa at brillene mine var fine og at ånden min stinket. Jeg lovte å sjekke ut bandet hennes sin MySpace. Etter å ha overbevist en fyr til å tro at jeg var fra Johannesburg og litt mer meningsløs prat med den fremfusende jenten som jeg fant ut var fra Ipswich fortalte en av vennene mine meg at de skulle dra. Jeg sa at noen hadde stjålet jakken min og dro.

Dette møtet med denne Ipswich-jenten virker kanskje ikke så alt for interessant. Men tro meg det var mer interessant enn nattet jeg endte opp på hvor to tredjedeler av deltakerne ville sove. De brukte unnskyldninger som "jeg har jobb imorgen" og "flyet mitt går tidlig". Min var at jeg ikke kan fordra tequila. Så jeg la meg ned på gulvet og sovnet. Ikke fordi det var mangel på senger eller sofaer men fordi gulvet er som regel mye mer resistent mot endring av sin form. Det er også vanskeligere å falle av gulvet. Det er sånne ting jeg ser etter i en seng når jeg er full.

Dag 2

Den påfølgende morgningen hadde jeg en lunsjvtale klokken elleve. Det viste seg at å prøve å finne et respektabelt sted å spise lunsj på så tidlig på en lørdag er vanskelig. Det ordnet seg til slutt da klokken ble tolv og stedene åpnet.

Senere satt vi og røyket på et av soverommene i leiligheten jeg skulle overnatte i. Vi var ikke i stuen fordi en av de andre beboerne hadde reservert den for han selv og "sånn, tre andre folk". Han må være i slekt med jenten med tattooveringene fordi den eneste måten man kunne telle antall personer som møtte opp med tre fingre ville være hvis hver finger representerte fem personer. Og som dere vet når medianverdien av alkohol konsumert i en gruppe mennesker øker så går sannsynligheten for at avskyelig musikk vil bli avspilt på latterlige nivåer mot en.

Det ristende gulvet drar meg ut av min kontinentaldrift-liknende sinnstilstand og inn i deres bråkete virkelighet med fundament av alkohol. Den behagelige følelsen i hodet mitt forsvant og en stikkende irritasjon tok dens plass. Dunkingen og skrikingen og klagingen gjør alt annet å hjelpe og ting blir ikke bedre når noen finner ut at de skal spy. Til slutt så drar de drikkende og vi trekker inn til stuen hvor vi ser på tegneserier til vi sovner. Når jeg neste morgen spør hvorfor det er urin på baderomsveggen insisterer de bare på at kvelden deres var bedre enn vår.

Dag 3

Mandag morgen våkner jeg med et lettere opprørt fordøyelsessystem og idet jeg innser at det kanskje kan være fordi jeg har spist fire dagers verdt av måltider på de siste to uten å ha vært på do en eneste gang spurter jeg til badet. Mens jeg satt på do funderte jeg på hvorfor fyllekene var så overbevist om alkohol var det beste noensinne. Så kom jeg på at jeg hadde tilbrakt den tidlige kvelden på å spille Settlers of Catan på et Monopol Brett med Scrabblebrikker og holdt på å falle av dosetet. Etter å ha ledd ferdig konkluderte jeg med at de var idioter.

Andre sannheter

journalist

even brukvik frøyen

Som mange av dere helt sikkert vet, er readme en svært populær utgivelse på Dragvoll. Dette har i ingen liten grad å gjøre med de historiske, arkeologiske og samfunnsmessige fakta som med stor hyppighet deles med dere alle i denne spalten. Dette har blitt til noe av en æressak, og noe jeg jobber hardt for å leve opp til. Ja, takket være mitt utrettelige arbeid i søken etter historiske fakta, er det slett ikke uvanlig at historiestudenter bruker readme som hovedkilde i sine bachelor- og masteroppgaver.

Det er i sammenheng med mitt utrettelige arbeid for å opprettholde dette nivået av kvalitet og nyvinnende arbeid at jeg nå presenterer denne artikkelen: sannheten om skiskyting.

Kildehenvisning

Det kan være vanskelig å finne informasjon om slike urgamle sporter, som gjennomsyrer samfunnet til alle bare aksepterer at de er der. Heldigvis er vi jo så heldige på ntnu at vi har et veritabelt orakel å gå til. Ja hvem av oss har vel ikke gått til det kontoret, når alle andre kilder har vist seg å være blindveier, når ingen kan fortelle oss det vi vil vite, for så å få alt klart for oss takket være noen rolige ord fra denne professoren blant professorer. Ja, dette navnet er tross alt så kjent blant alle studenter som har vært ved ntnu, at jeg ikke en gang trenger å nevne det her. Så det kommer jeg ikke til å gjøre. Men takk til deg for bakgrunnen til denne saken.

Litt historie

For å forstå bakgrunnen til skiskyting, må vi forstå bakgrunnen til ski. Det hele startet med kong Sverre og birkebeinerne. Det er jo viden kjent at kong Sverre hadde en rimelig sadistisk sans for humor. Han var kjent for gjentatte pek mot gud og hvermann, inkludert sine egne menn. Dette kulminerte i at han fortalte mennene sine at det var fullsending normalt å ta seg over lengre avstander i snø med planker festet til føttene. Når han så konfronterte sine menn med spøken, var de så flau over å ha blitt lurt av en så banal og åpenbar løgn, at de hardnakket

påstod at selv om Sverre hadde forsøkt å lure dem, viste det seg at planker faktisk gjør seg helt utmerket på snø. Etter hvert som årene og generasjonene gikk, holdt man fast ved dette. Ingen ville gi et rasshøl som kong Sverre gleden over å ha lurt dem, selv ikke posthumt. Og bare noen får genereasjoner senere, var ski et akseptert fremkomstmiddelet vinterstider blant nordmenn, og den eldgamle tradisjonen for flempl som fremkomstmiddel begynte å bli glemt.

Sverres arv overlevde til nyere tid i beste velstand, i form av etterkommerne av hans familie, som i ettertid har spredt seg over hele verden. Norge holdt fremdeles fast ved påstanden om at ski er et utmerket fremkomstmiddel om vinteren, mens resten av verden lagde oppmuntrende lyder, og lo bak vår kollektive rygg mens de suste rundt på flempl hver vinter.

Bevæpnet og krakilsk

Skiskyting, en nektelig norsk oppfinnelse, ble til som en konsekvens av denne latteren. I et forsøk på å få resten av verden til å holde kjeft når nordmenn kom sakteglidene forbi på et par plankebiter, begynte norske skiløpere å bevæpne seg. Neste gang en flempløper ikke klarte å holde latteren inne, tok skiløperne fram geværet, og skøyt etter ham. Desverre er flempl ganske så overlegne ski når det kommer til hastighet, så skiløperne traff ingenting. Men det var nok til å gjøre det klart at norske skiløpere var bestemte på å holde fast ved ski, og ingen skulle få dem på bedre tanker.

For å unngå flere sammenstøt av denne typen, bestemte det internasjonale samfunnet seg for å snakke nordmenn etter munnen, for å si det sånn. En gigantisk konspirasjon ble etablert av FNs generalforsamling. Heretter ble det

forbudt å nevne flempl i nærheten av individer med norsk statsborgerskap. Norske skiløpere var godt fornøyd med dette resultatet. Ikke mer skoggerlatter med en gang de snudde ryggen til, og med litt flaks ville flempl forsvinne fra den gjennomsnittlige nordmanns erindring. Kanskje skammen etter Sverres spøk endelig ville forsvinne. Men denne avtalen var skjør. For å sørge for at det internasjonale samfunnet ville holde seg til konvensjonen, var det viktig å minne dem på hva som ville skje om de brøt med dem. Så man begynte med skiskyterrenn. Og en kald krig startet.....

For selv om myndighetene i de diverse landene var godt fornøyde med å la disse fjellapene i norden holde på med disse plankebitene som de ville, var det viktig ikke å gi nordmenn inntrykk av at de kunne diktere humoren til resten av verden. Neste gang det ble holdt et skirenn, dukket selvfølgelig norske løpere opp, utstyrt med gevær, og klare til å åpne ild på frekke fremmedfolk. Mindre selvfølgelig, var oppmøtet til lag fra flere andre land, også bevæpnet. Deres deltakesle gjorde det klart at de var villige til å respektere nordmennenes vilje til aldri å innrømme at de var lurt, men de var under overvåking.

Opprustning?

Etterhvert ble en forsiktig maktbalanse etablert, og nordmenn fikk stort sett holde på som de ville, uten å måtte tåle hånlatter fra resten av verden. Interessant nok, endte ski opp med å spre seg som en grei sport, om enn en forferdelig tåpelig måte å ta seg frem på. Men likevel, hvert år holdes det et verdenstreff, hvor nordmenn gjør det klart at de er klare til å bruke våpenmakt for å få resten av verden til å holde kjeft, og resten av verden gjør det klart at de er klare til å skyte tilbake.

Navn: Vegar Engen
Alder: 20 år
Høyde: 181 cm
Vekt: 89 kg

Hvor på kroppen har du mest hår?

Ehm, er vel ganske jevnt fordelt.

Hva gjør du når du ikke driver med skole?

Programmering, Håndball.

Hva er du mest fornøyd med med deg selv?

Holder alltid ord.

readme-
flørten

journalist

christian jonassen

illustrasjon

jean niklas l'orange

Skip lists

Skip lists er en listestruktur som, i likhet med binære søketrær, har egenskapen at man ved søking halverer søkeområdet sitt ved hver sammenligning. På den måten kan man i teorien finne en vilkårlig partikkel i universet ved hjelp av 273 sammenligninger, hvis vi bare har sortert dem først. Skip lists er en del lettere å forstå enn å implementere. Stukturen benytter seg av flere lag med lenkede lister, der hvert lag inneholder færre elementer enn det forrige. For å søke slår man opp i stadig tettere lister til man har funnet elementet sitt.

Det som er interessant er at dette faktisk brukes i praksis! I New York har man 7th Avenue Line, en t-banelinje som har to spor i hver retning, totalt fire. En ekspresslinje som kun stopper på visse holdeplasser, og en lokallinje som stopper på alle. For å komme deg raskest til stopp 86 for eksempel, tar du ekspresslinjen til stopp 72, går av, og tar lokallinjen til 86. 7th Avenue Line er en skip liste med 2 "nivåer".

Hvis du allerede har en skip list for hånden, kan du søke på samme måte som du ville tatt ekspresslinjen: Begynn på begynnelsen i den øverste listen (altså den listen som har færrest elementer). Gå fremover til du ser et element som er større enn eller lik det elementet du søker etter. Er det likt, har du funnet det, og feiringen begynner. Er det større, går du tilbake til det forrige elementet, og så går du ned en liste og prøver lykken der. For at dette skal fungere må du ha minimum to elementer i hver liste: En som representerer starten av listen, og en som representerer slutten av listen. En vanlig konvensjon er å bruke +/- uendelig.

Hvis du vil lage en skip list, er idéen ganske enkel: Vi tenker oss at alle elementene er på det laveste nivået, og går gjennom listen. På et eller annet vis gjør vi slik at elementer også opptrer i høyere lister. For eksempel kan vi bruke en tilfeldig tallgenerator, be den generere et tall som enten er 0 eller 1, og etter denne verdien bestemme om vi skal la et element opptre på neste nivå. Dette kan gi et resultat som ikke nødvendigvis er helt ideelt. Et triks er å tvinge listen til å bli mer ideell. For eksempel kan man velge å gjøre det de gangene man uansett må traversere den laveste listen (som tar lineær tid uansett).

I følgende pseudokode antar vi at vi har uendelig med lister, og at hver liste inneholder et startelement (minus uendelig) og et sluttelement (uendelig), og at når vi går gjennom alle elementene går vi ikke gjennom disse.

```

sett alle elementer til nivå 1
while (antall elementer ved nivå j) > 1:
  for i ← -1; i < (antall elementer); i ← i + 2
    kast ← kron eller mynt
    if kast == kron:
      la L[i] opptre i på nivå j+1
    else:
      if L[i+1] er et gyldig element
        la L[i+1] opptre på nivå j+1
      end if
    end if
  end for
  j ← j + 1
end while

```

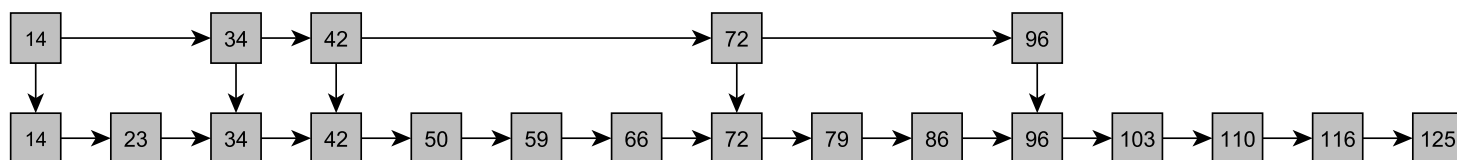
Hvis vi vil, kan vi også tweake sannsynlighetsverdien for å få en liste som tar litt mindre plass, men som det tar lenger tid å søke i.

Operasjon	Kompleksitet
Insetting	$O(n \log n)$
Sletting	$O(n \log n)$
Søk	$O(n \log n)$
Traversering	$O(n)$

For innsetting av enkeltelementer søker vi etter hvor elementet ville ha vært dersom det allerede var i listen, setter det inn der og "forfremmer" det oppover med stadig mindre sannsynlighet. Vi kan for eksempel kaste en mynt helt til vi får kron, og teller hvor mange ganger vi fikk mynt før det skjedde, og slik vet vi hvor mange nivåer elementet skal forfremmes. Det å faktisk få datamaskinen til å kaste en fysisk mynt og så få den til å lese av resultatet er en oppgave for leseren.

Om du ser på operasjonslisten våres over, ser du hvor lang tid en operasjon i en skip list tar. Merk at dette er forventede kompleksiteter (med unntak av traversering), og ikke garanterte. Men sannsynligheten er stor for at disse vil gjelde. For å bevise at sannsynligheten er stor, regn ut sannsynligheten, og vis at den er stor (sitat fra Erik Demaine, som, i motsetning til oss, fortsatte med den faktiske utledningen).

For mer utfyllende informasjon kan du Google "MIT OpenCourseWare Skip Lists" og se videoen på første/andre lenke.

7th Avenue Line er et godt eksempel på en Skip List:

Her er den representert uten +/- uendelig-endepunktene

Google med nye algoritmejusteringer

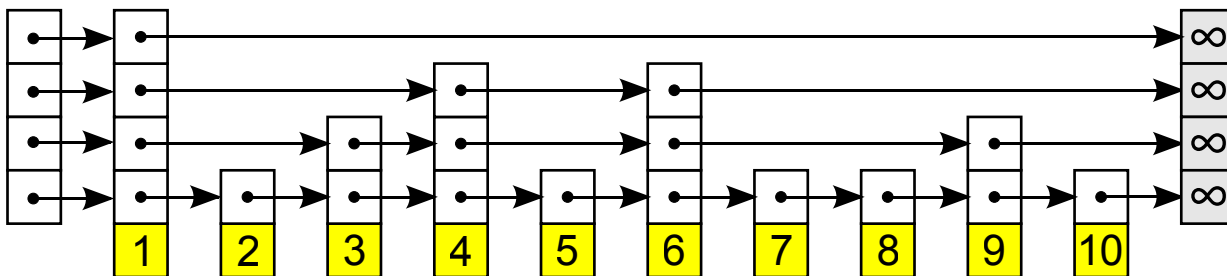
journalist

christian jonassen

I dagens samfunn pleier man ofte å søke etter en ting, og man ønsker gjerne å finne en side med god informasjon om det man søker etter. Dessverre ender man av og til opp med lenker til content farms. En content farm vil si en side som egentlig ikke har noe verdifullt innhold, men som ser veldig ut som det. De som skriver artikler for content farms er sjelden eksperter i det de skriver om (litt som han som skriver om algoritmer i readme), og artiklene blir skrevet med kun ett mål for øyet: Å bli oppdaget av en søkemotor. En høy ranking gir sidevisninger som igjen kan gi reklameinntekter. Med reklameinntektene kan man ansette flere bondeknøler.

Søkemotorleverandører har lenge vært ute etter å gjøre disse arbeidsløse ved å gi dem lav ranking i søkeresultatene sine. Google gikk ut for ikke så lenge siden og sa at de nå justerer algoritmene sine slik at sider som har innhold av høy kvalitet skal få høyere ranking. Ting som originalitet, dybde og ellers innhold som er nøye gjennomtenkt skal nå belønnes mer enn før. Pseudokoden for Googles justerte algoritme skulle vi gjerne ha trykket, men det får bli i en annen utgave. Google sier justeringene påvirker ca. 12 % av søkene som blir gjort.

Heldigvis for eHow.com har de en artikkel med tittelen "How to Market Your Site Without Google". Vi får håpe at det som står der er av høy kvalitet, slik at de som driver eHow.com ikke blir arbeidsledige. Skulle det gå galt, kan de alltså repetere den som står i "How to Be Unemployed and Not Lose Your Mind". Interessant nok har førstnevnte artikkel vanskelighetsgrad "Moderate", og sistnevnte har vanskelighetsgrad "Moderately Challenging".

Et eksempel på en Skip List, her over tallene fra 1 til 10.

**Hva tenker disse kjekke karene på? Send inn ditt forslag til :
readme@abakus.no**

Reisebrev fra Nord-Korea

readme ønsker å skaffe seg et reisebrev fra Magic Mushroom, som nå er i Nord-Korea. Grunnet korrupte myndigheter er det dessverre umulig å få sendt noe ut som handler om livet der borte, med mindre gjenstanden er låst. Magic Mushroom har derfor kjøpt seg en boks som du kan låse med mange forskjellige hengelåser. Vi kan tenke oss at man kan henge uendelig antall låser på boksen. Både readme og Magic Mushroom har tilgang til uendelig mange hengelåser, men det eksisterer kun én boks, og den har Magic Mushroom (for øyeblikket). Hvordan blir reisebrevet overført uten at Nord-Koreanske myndigheter klarer å åpne boksen? Lever inn ditt svar innen 15. april 23.59! Husk på at ALLE som svarer på en oppgave (ikke nødvendigvis riktig!) som har vært i readme i universitetsåret 10/11 er med i trekningen av en middag for to til 2000 kroner!

I forrige oppgave hadde vi flere spørsmål rundt Internettprotokoller, her er svarene:

1. Hva står TCP/IP for? [Transmission Control Protocol/Internet Protocol](#).
2. Hvor mange byte er det i en IPv4-header uten valg? [20](#).
3. Under hvilke omstendigheter bør du returnere feil nr. 418: «I'm a teapot»? [Under forsøk på å lage kaffe med en tekanne, i følge RFC 2324](#).
4. Hvor mange bytes vil en TCP-header være på når Timestamp-valget er inkludert? [32 bytes \(20 byte minimum header + 10 byte Timestamp + 2 byte padding - se spesifikasjonene på TCP\)](#)
5. Hvorfor var «AAAA»-oppføringen i DNS dannet? [For IPv6-adresser](#).
6. Hva står CRC for? [Cyclic redundancy check](#).
7. I hvilke tilfeller er den overførte UDP-sjekksummen 0? [Når senderen ikke regnet den ut](#).
8. Hvorfor pleier man av og til å føye til (appende) en padbyte med verdi 0 for UDP-sjekksumkalkulasjonen? [Fordi algoritmen krever et like antall bytes](#).
9. Hvilke farger er det i en Cat5-kabel? [Oransje blå, brun og grønn](#).
10. Hva er den lengste akseptable forsinkelsen for en ACK? [0.5 sek](#).

Nei, nei, nei. Her kommer ingen forbi!

Konkurransen var veldig jevn, kun svaret på spørsmål 4 gav folk problemer. Plassene ble avgjort etter hvor nærme de var det riktige svaret på den oppgaven.

vinnere

- 1 silje løvaas
- 2 herman schistad
- 3 nikolas jansen

premier

Premiene blir sponset av Commitment

1. premie
Bollinger Special Cuvée

2. premie
1 kasse øl

3. premie
1 boks øl

Pirates

Både jenter og gutter på Abakuskontoret diskuterer filmer, og hvilke scener de foretrekker og ikke foretrekker.

HS

Bergenser utbasunerer "Jeg fikk det i munnen, men ikke i øyet".

Luftballonger og annet styr

Etter DDR-konsert på Samfundet har de høyerestående i Webkom funnet ut at deres store kjærlighet i livet er Atle Antonsen.

<\3

Leder av Webkom ble forøvrig mobbet av Golden og Antonsen senere på kvelden.

Mannedagen¹

Mann i LaBamba tilfredstiller en kvinnes behov for å slå menn under kvinnedagen. Mannen ble brukt som både ridedyr samt pisket - antakeligvis for å få ut aggresjon. Da begge parter ikke hadde noe i mot å fortsette, gjorde de nettopp det i en liten stund.

Mannedagen¹ II

Etter at kvinnen hadde fått nok av det mannlige LaBamba-medlemmet gikk hun løs på en tysk utenlandsstudent med pisk, halsbånd og gag. Etter mye pisking ble det for hett for kvinnen, og hun begynte å kle seg av.

I fars fotspor

Det ryktes at Offline, avisen til Online, kjører fullfarge fra og med første avis. Vi ønsker Offline lykke til og håper de ikke går konkurs med det første.

De 40 tyvene så vi derimot ikke noe til

Det ble notert at PR-Hilde og Ali Baba gikk inn på samme rom alene under helgesamlingen. Mr. Baba sov visstnok ikke i Bedkom-hytta, og det ryktes at Baba utnyttet setningen "Sesam sesam, lukk deg opp!" for å åpne noe annet enn huler denne kvelden.

Helgekos

Marius i Fagkom forlater festen under helgesamling til fordel for de svenske pornobladene i skuffen. Bra at noen dropper alkoholen for å drive med litt sunnere aktiviteter!

Trekant? Nei takk!

Det ryktes at to jenter i Abakom hadde det nokså hett i massasjebadet på helgesamling. Da en gutt kommer innom er ikke jentene beskjedne, og spør om gutten vil være med. Skuffende nok svarer gutten nei.

Krigskom på glid

Lederen av LMie-Krigskom har visstnok utholdenhet og styrke som en alfaløve, og tar med seg høylydt kvinne hjem. Etter 20 minutter med over 1 høylydt stønn/sek tar det (endelig) slutt. Andre i huset trodde visstnok at døren var åpen, men etter en dobbeltsjekk av to tredjeparter bekreftes det at den var lukket.

Falske rykter?

Det har visstnok kommet inn minst ett falskt rykte i S&N i denne utgaven, skal vi tro pålitelige kilder. Kildene sier ikke noe om at det falske ryktet kan være dette ryktet, noe som gjør alt så mye mer meta.

XCom '11? :(

Etter ulykken i Japan er det usikkert om det blir noen XCom-tur. Hva som skjer videre med Japan/turen til tredje klasse får dere vite i neste utgave av readme!

readme oppklarer

S&N-bildet i forrige utgave var IKKE av LaBamba-Alf. Vedkommende på bildet var heller ikke full, men faktisk helt edru. Bildet under viser derimot et bilde av Alf i velkjent pose.

